

ringer. Og enkelte danske kommuner og tidligere amter har ligeledes gjort brug af metoden, og det skulle endda direkte have haft påvirket de politiske beslutninger.

Noget af det, vi imidlertid finder problematisk ved De Radikales forslag, er, at vi ikke mener, at det tilbundsgående er forklaret, i hvilke tilfælde der skal indføres de her konsekvensberegninger. Jo, i al lovgivning – men er det relevant for al lovgivning? Giver det mening at have det i alle lovforslag, eller er det alene forslag, der f.eks. relaterer sig til miljø, arbejdsmarked, boligområde, erhverv, trafik eller lignende? Eller hvordan skal det her i praksis gøres?

Der anføres kun i lovforslaget, at man skal redegøre for konsekvenser f.eks. i forhold til befolkningens mentale og fysiske velfærd, sundhed og sikkerhed, og det er jo meget, meget bredt.

Kl. 16.05

Jeg tror nemt, at man kan forestille sig, at der vil være områder, hvor meninger vil kunne brydes i forhold til de her beregninger. Jeg tænker på, at da regeringen indførte hastighedsgrænsen på 130 km/t. på motorvejene, var regeringen og oppositionen meget uenige om de sundhedsmæssige konsekvenser af dette, og eksperternes udtalelse om, at det ville øge antallet af trafikdræbte, har jo også været til diskussion senere hen.

Sammenfattende kan man derfor sige, at Socialdemokratiet er positive over for ideen og synes, at det er en sympatisk idé, men en endelig tilslutning til forslaget må bero på en lidt længere udvalgsbehandling og en lidt større tydeliggørelse af, hvordan det her kan gøres, så vi undgår netop unødigt bureaukrati eller metoder, som ikke vil føre til større klarhed og bedre beslutningsgrundlag, men vil føre til øget debat om, hvad det egentlig er, konsekvenserne af de enkelte lovforslag vil være.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den socialdemokratiske ordfører, og vi går videre til Dansk Folkepartis ordfører, fru Birthe Skaarup.

Birthe Skaarup (DF):

Da jeg læste forslaget fra De Radikale om, at alle forslag, der fremsættes efter den 1. oktober 2007, skulle indeholde en vurdering af de sundhedsmæssige konsekvenser, tænkte jeg straks på, om vi ikke havde diskuteret det her før. Jeg synes

nemlig, at jeg huskede ganske tydeligt, at det havde været oppe til debat på et tidspunkt.

Men jeg giver da De Radikale ret i den målsætning, at i mange henseender bør man se på sundheden i et anderledes lys end hidtil. Og når jeg siger det, er det selvfølgelig, fordi at jeg tænker meget på middelevælgeren, som fru Charlotte Fischer også har gjort i bemærkningerne. Den er ikke så høj i Danmark som i de lande, vi normalt sammenligner os med.

Vi ved, at der i langt højere grad bør tænkes i den forebyggende sundhedstilstand, også fordi vi ser livsstilssygdomme i vækst, samt at der i årene fremover bliver flere ældre, og derfor skal vi og bør vi holde os raske og rørige længere end hidtil.

Det sker selvfølgelig ved at tænke i helhed i vores sundhedspolitik samt at forske i, hvad der yderligere kan gøres, så middelevælgeren bliver højere. En af mulighederne, som De Radikale foreslår, er, at når der vedtages nye lovforslag, så sætter man de sundhedsmæssige konsekvenser, eventuelle risici, i relief til lovforslaget.

Men lige for at vende tilbage til indledningen er der jo som sagt allerede et krav om at inddrage de sundhedsmæssige konsekvenser, såfremt det er relevant at gøre det, og det skal ske i bemærkningerne. Problemet er så åbenbart, at man i de forskellige fagministerier ikke altid husker at få det inddraget i forslaget, og derfor er det naturligvis udmærket at få diskussionen her i dag.

Men omvendt mener vi i Dansk Folkeparti, at det kun er relevant at redegøre for disse konsekvenser på nogle fagområder, for vi kan ikke se andet, end at det vil være fordyrende og administrativt omkostningstungt, som andre ordførere også har været inde på, når det eksempelvis på nogle fagområder ikke er relevant.

Da jeg sad og skulle skrive den her ordførertale, tænkte jeg på: Hvad med kulturområdet og det mediepolitiske område, er det nødvendigt at have nogen sundhedsmæssige konsekvenser her? Hvad med kirkeområdet, og hvad med det retspolitiske fagområde?

Jeg vil gerne pointere, at vi i Dansk Folkeparti sætter den sundhedsmæssige vinkel højt i det politiske arbejde, fordi sundhedsmæssige undersøgelser og økonomiske analyser kan give os nogle strømpile om: Gør vi det sundhedspolitisk godt nok, og bevæger vi os i den rigtige retning, nemlig et stadig bedre dansk sundhedsvæsen?

Jeg kan ikke lade være med at bemærke, at vi udmærket kunne bruge de sundhedsmæssige